Należytość pocztowa opłacana ryczałtowo. **Po konfiskacie nakład drugi.** Cena numeru pojedyńczego 30 groszy.

WYZWOLENIE SPOŁECZNE

Organ Polskiej Partji Socjalistycznej.

Pismo polityczne, społeczne, rolnicze i oświatowe. — Wychodzi każdy czwartek z datą niedzieli.

Prenumerata na kwartał 3·— zł.
— Konto Polskiej Pocztowej Kasy Oszczędności Nr. 148.338. —
Wydawca: Okręgowy Komitet P. P. S. w Białej.

Numer pojed. wszędzie 30 groszy

Adres Redakcji i Administracji oraz Biura bezpłatnej porady prawnej
Biała, ul. Komorowicka 4.
Nr. telefonu 1055. Godziny przyjęć od 3 do 6 popołudniu.

Nr. 1. **Biała, dnia 5 stycznia 1930 r.** **Rok XIII.**

Sąd okręgowy wydział V.
Wadowice dnia 19 grudnia 1929r.
do V Pr. 26/29

Sąd okręgowy wydział V. jako wydział prasowy w sprawie karnej prasowej czasopisma „Wyzwolenie Społeczne" powziął na posiedzeniu niejawnem z dnia 19 grudnia 1929 po odczytaniu pisemnego wniosku prokuratora okręgowego w Wadowicach z dnia 18 grudnia 1929 do III Ss 14/29/1 na zasadzie art. 76 rozp. Prez. Rzeczyp. z dnia 10/5 1927 w brzmieniu ogłoszonem dnia 4. I 1928 Nr. 1 poz. 1 Dzup. Rzp. P. następujące postanowienie:

1) Zatwierdza się po myśli przepisów z art. 38 i 78 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10/5 1927 w brzmieniu ogłoszonem dnia 4 stycznia 1928 Nr. 1 poz. 1 dzup. Rz. P. dokonane przez Starostwo w Białej w dniu 5 grudnia 1929 L. 5748/7/29 zajęcie czasopisma „Wyzwolenie Społeczne" Nr. 48 z dnia 8. XII 1929 z powodu treści

a.) artykułu umieszczonego na stronie 1 pod tytułem „Międzynarodówka wobec Polski i Austrji" w ustępie 3. od słowa „stać" do słowa „wkraczają"

b.) z powodu całego artykułu umieszczonego na stronie 2 i 3 pod tytułem „Siódma konfiskata" „Wyzwolenia Społecznego" „w okresie rządów sanacyjnych"

Uzasadnienie.

Inkryminowane artykuły zawierają w swej treści znamiona występku z art. 1 ustęp 2 i 3 Rozp. Prez. Rzeczyp. z dnia 10/5 1927 poz. 399 Dzup. artykuł pod tytułem „Siódma konfiskata" także znamiona występku z art. V. ustawy z dnia 17. XII. 1862 Nr. 8 dzup. ex. 1862 i §§ 487 i 488 uk.

2.) Zakazuje się rozpowszechnienia zajętych wyżej wymienionych artykułów.

3.) Nakazuje się odpowiedzialnemu redaktorowi Ernestowi Rozmusowi aby po myśli przepisu art. 77 cyt. Rozp. Prez. Rzeczyp o prawie prasowem przy zachowaniu przepisów art. 30 i 33 tegoż Rozporządzenia ogłosił niniejsze postanowienie o zajęciu bezpłatnie w najbliższym numerze czasopisma „Wyzwolenie Społeczne" pod rygorem skutków z art. 60 ogłoszonego rozporządzenia o prawie prasowem.

Sąd Okręgowy w Wadowicach.
Przew. S. O. Dr. M. Szybalski mp.
prot. apl. Mazurkiewicz mp.
Za zgodność:
(nieczytelny)

Skonfiskowano.

Skonfiskowano.

Interpelacja
tow. posła Pająka w sprawie ustawicznych konfiskat „Wyzwolenia Społecznego".

Warszawa, dnia 19 grudnia 1929 r.

Do Pana
p. o. Ministra Spraw Wewnętrznych
Feliksa Sławoj-Składkowskiego
w miejscu.

Panie Ministrze.

Na posiedzeniu Sejmu w dniu 6 grudnia r. b. w przemówieniu swojem stwierdził Pan, że konfiskuje się tylko gazety za podawanie fałszywych wiadomości, lub za artykuły o charakterze podburzającym, natomiast krytyka nawet osób urzędowych jest całkowicie wolną od konfiskat, czego dowodem artykuły o wojewodach w „Robotniku".

Nie wątpię, że Pan Minister był pewny, że tak a nie inaczej postępują podwładni Panu urzędnicy.

Niestety, faktycznie dzieje się inaczej. Pozwolę sobie przytoczyć jeden z wielu dowodów. W Białej, woj. krakowskie, wychodzi pismo p. t. „Wyzwolenie Społeczne", wydawane przez P. P. S. Pismo wychodzi bez przerwy przez 12 lat. Konfiskacie uległo 14 razy w ciągu lat 12-u. Z tego w ostatnich trzech miesiącach było konfiskowane przez Starostwo powiatowe w Białej — 10 razy. Sąd Okręgowy w Wadowicach nie zatwierdził konfiskaty trzy razy. Procesów wytoczono pięć, z tego tylko jeden wydawnictwo pisma przegrało. W innych wypadkach wyrok jeszcze nie zapadł i konfiskaty mogą być uchylone. Ostatnia konfiskata Nr. 46 nastąpiła z powodu artykułu, omawiającego w spokojny sposób działalność p. starosty Strzelbickiego.

Skonfiskowany artykuł usunięto i wydano nakład drugi, który uległ ponownej konfiskacie w poszczególnych miejscowościach powiatu, jak w Hałcnowie, Bystrej, Porąbce, Czańcu, Wilkowicach, a nawet w Wadowicach i Andrychowie. Konfiskaty dokonały posterunki policyjne, które dopiero na interwencję miejscowych robotników, po trzech dniach gazety, jako wolne od konfiskaty, adresatom wydały. Wydawnictwo pisma poniosło z tego powodu poważne straty, Starostwo nie uważało za stosowne nawet udzielić wyjaśnień, czy to była bezprawna szykana czy pomyłka.

Zawiadamiam o powyższym wypadku Pana Ministra w nadziei, że zechce wydać polecenie, celem zbadania działalności prasowej Starostwa powiatowego w Białej, któremu posterunki policyjne podlegają, i po stwierdzeniu naprowadzonych faktów, uzna Pan Minister, że działalność podległych Mu urzędów odbiega od Jego przemówień w Sejmie.

Poseł Antoni Pająk.

Nowy Rząd — stara firma.

Prezydent Rzeczypospolitej podpisał dekrety, mianujące nowy rząd. Pismo do premjera Dra Bartla brzmi:

Do Pana Prof. Dra Kazimierza Bartla we Lwowie: Mianuję Pana Prezesem Rady Ministrów.

Równocześnie na wniosek Pański mianuję:
p. Henryka **Józefskiego**, wojewodę wołyńskiego — **ministrem spraw wewnętrznych;**
p. Augusta **Zaleskiego**, senatora — **ministrem spraw zagranicznych;**
Marszałka Polski Józefa **Piłsudskiego** — **ministrem spraw wojskowych;**
dra Sławomira **Czerwińskiego** — **ministrem wyznań religijnych i oświecenia publicznego;**

inż. Eugenjusza **Kwiatkowskiego**, posła do Sejmu Rzeczypospolitej — **ministrem przemysłu i handlu;**

inż. Alfonsa Kühna — **ministrem komunikacji;**

prof. dra Maksymiljana **Matakiewicza** — **ministrem robót publicznych;**

Aleksandra **Prystora** — **ministrem pracy i opieki społecznej;**

prof. dra Witołda **Staniewicza** — **ministrem reform rolnych;**

inż. Ignacego **Boernera** — **ministrem poczt i telegrafów;**

oraz poruczam **kierownictwo:**

ministerstwa skarbu — Ignacemu **Matuszewskiemu,** posłowi nadzwyczajnemu i ministrowi pełnomocnemu przy królewskim rządzie węgierskim;

ministerstwa sprawiedliwości — Feliksowi **Dutkiewiczowi,** prezesowi sądu apelacyjnego w Warszawie;

ministrowi rolnictwa — Witołdowi **Leśniewskiemu,** podsekretarzowi stanu w ministerstwie rolnictwa.

Spała, dnia 29 grudnia 1929 r.

Prezydent Rzeczypospolitej **Ignacy Mościcki.**
Prezes Rady Ministrów **Kazimierz Bartel.**

Oto jest ten Rząd z takiem naprężeniem przez cały kraj oczekiwany!

Cóż o nim możemy powiedzieć? Chyba tyle, że został w nim p. minister **Prystor, Boerner, Matuszewski,** a więc trzej pułkownicy, no i naturalnie nie brak w nim marszałka **Piłsudskiego.**

Jestto nowy rząd w starem wydaniu i niczego po nim dobrego dla ludu pracującego się nie spodziewamy.

Ostrogi i cylinder — ot stary polski sanacyjny faszyzm.

Zacznie się era bartlowania...

Na Fundusz prasowy.

Na fundusz prasowy „Wyzwolenia Społecznego“ składają:

T. U. R. i P. P. S. Wilamowice 24 zł.

Robotnicy Budowlani f-my K. Korn (Browar Wieprz-Żywiec) zebrane przez tow. Jakuba Wojciecha 11.40 zł.

Stowarzyszenie Kasy Pośmiertnej, Bielsko, Dom robotniczy 50 zł.

Dadok Rudolf Buczkowice 5 zł. i wzywa do złożenia podobnej kwoty Antoniego Tarnawę.

Komitet P. P. S. Hałcnów, wezwany przez Komitet P. P. S. Wilkowice składa na fundusz prasowy zł. 10 i wzywa do złożenia podobnej kwoty Komitet P. P. S. Komorowice.

Do Czytelników.

Zwracamy się tą drogą do P. T. Czytelników, by na adres Redakcji zechcieli łaskawie nadesłać brakujące nam do kompletu numery „Wyzwolenia Społecznego“, a mianowicie Nr. 21, 24, 34 i 45. **Redakcja.**

Lud za Sejmem.

WIEC PUBLICZNY W SOPOTNI WIELKIEJ.

W dniu 29 grudnia 1929 r. odbył się w Sopotni Wielkiej wiec publiczny.

Po zagajeniu przez tow. Łabysa, wybrano przewodniczącym tow. Marcina Janika.

Referat o sytuacji politycznej wygłosił tow. redaktor **Piątkowski,** który wskazał na twórczą pracę Sejmu w przeciwieństwie do nierealnych i często pozbawionych jakiegokolwiek sensu poczynań rządu pułkowników.

Wywody te spotkały się z jednomyślnem uznaniem zebranych.

O sprawach zawodowych referował tow. Żertka z Okręgowej Komisji Zw. Zaw. z Bielska, poczem zgromadzenie zakończono.

Dla większej „powagi“ na zgromadzeniu byli obecni wójt i komendant posterunku.

ZGROMADZENIE W KOCZUROWIE.

W ten sam dzień odbyło się zgromadzenie członków P. P. S. w Koczurowie, które zagajił przewodniczący Komitetu tow. Kudzia Wojciech, proponując na przewodniczącą tow. Pilarzową.

O sprawach politycznych referował tow. **Mędrzak** z Białej, nagrodzony przez zebranych oklaskami.

Po wyborze nowego Zarządu, przemawiali w dyskusji ttow. Kudzia W. i Haczek Szczepan.

Po zgromadzeniu odbył się wieczorek towarzyski i zabawa w jak najlepszej harmonji.

Z pracy oświatowej T. U. R. w okręgu.

Ruch TURowy, rozwijający się w okręgu Biała-Żywiec-Wadowice nader pomyślnie spowodował przyjazd do naszych Oddziałów TURówych sekretarza generalnego T. U. R. z Warszawy tow. senatora **dr. St. Kopcińskiego.**

W dniu 20 grudnia 1929 r. czcigodny nasz gość wygłosił w sali hotelu pod „Czarnym Orłem“ w Białej odczyt p. t.: „Wychowanie nowego człowieka“, na który przybyło liczne grono robotników i robotnic, którzy z zainteresowaniem wysłuchali cennych wywodów prelegenta.

Po zakończeniu odczytu, tow. senator dr. Kopciński zlustrował Oddział T. U. R. w Białej, gdzie chór TURowy pod wytrawną batutą tow. Woliczki odśpiewał kilka pieśni robotniczych i ludowych, poczem tow. senator zlustrował administrację Oddziału i bibljotekę, wyrażając swoje uznanie za wzorowe prowadzenie ksiąg i protokółów.

Następnego dnia tow. senator zwiedził Dom robotniczy w Straconce, gdzie przeprowadził lustrację Oddziału miejscowego, by udać się dalej w podróż na Leszczyny. Tutaj orkiestra dęta T. U. R. wystąpiła ze swemi popisami, które się tow. senatorowi bardzo podobały. Po dokładnej lustracji Oddziału wyjechał czcigodny gość z tow. **Piątkowskim** do lokalu T. U. R. w Wilkowicach, gdzie spędził kilka miłych chwil wśród dźwięków dętej orkiestry miejscowego Oddziału T. U. R.

W niedzielę, dnia 22 grudnia 1924 r. odbyła się **Konferencja Okręgowa T. U. R.** w wielkiej sali Domu Robotniczego w Bielsku, na którą przybyło zgórą 60 delegatów, reprezentujących 22 Oddziały.

Konferencję zagajił tow. **Stanisław Piątkowski,** witając w krótkich słowach zebranych i generalnego sekretarza tow. **Kopcińskiego,** któremu zebrani urządzili owację.

Na wniosek tow. Piątkowskiego wybrano przewodniczącym konferencji tow. **F. Mędrzaka.**

Sprawozdanie organizacyjne z okręgu złożył sekretarz okręgu tow. **Piątkowski,** który podniósł znamienną rzecz, iż mimo krakań wrogów ruch T. U. R. stale się rozwija i krzepnie w swych podstawach, chociaż w pracy swej napotyka ze wszystkich stron na liczne trudności i nie posiada żadnych, możnych protektorów.

Z wiarą w słuszność naszej sprawy idziemy dalej naprzód, wierząc, iż jedynie szczerą oświatą robotniczą przygotujemy lud do spełnienia wniosłych zadań w przyszłym ustroju socjalistycznym.

Tow. senator **dr. Kopciński** w swem przemówieniu dał wyraz swej szczerej radości z powodu pomyślnych wyników pracy TURowej w okręgu bialskim i zapewnił zebranych, iż Zarząd Główny w miarę możności dołoży wszelkich sił, by dopomóc w pracy Okręgowemu Sekretarjatowi w Białej. (Oklaski).

W dyskusji przemawiał w imieniu Okręgowej Komisji Zw. Zawodowych w Bielsku tow. **Pötsch,** który w gorących słowach wyraził swe uznanie dla ruchu TURowego, który już dziś stanowi potęgę i zapewnił delegatów, iż jest gorącym poplecznikiem poparcia i to jak najintenzywniejszego oświaty robotniczej przez Zw. Zawodowe.

W tym duchu wypowiedział się także sekretarz Okr. Kom. Kl. Zw. Z. tow. **Rosner,** który ubolewał tylko nad tem, iż plany tow. Pötscha nie można tak prędko zrealizować z powodu szalejącego bezrobocia, które nakłada na Zw. Zawodowe bardzo wielkie ciężary w formie wsparć dla bezrobotnych.

W imieniu Spółdzielni Pow. Zw. Gospodarczego w Białej przemówił tow. senator **dr. Gross,** który w serdecznych słowach apelował do zebranych, by utrzymywali jak najściślejszą łączność ze Spółdzielniami robotniczemi, które im zawsze chętnie pośpieszą z pomocą. (Oklaski).

Tow. **Pysz** w jednych słowach zobrazował ciężkie warunki rozwoju poszczególnych Oddziałów T. U. R., poczem owacyjnie witany wygłosił treściwe przemówienie, przybyły z Warszawy tow. poseł **Pająk,** wskazując na wielką rolę w ruchu robotniczym, do jakiej są Oddziały TURowe powołane, które powinne dostarczać organizacjom zawodowym i P. P. S. wykształconych i uświadomionych członków.

Z powodu spóźnionej pory delegaci nie odczytywali sprawozdań ze swych Oddziałów, lecz złożyli je do dyspozycji Okręgowemu Sekretarjatowi, który je przekazał do rąk sekretarza generalnego tow. Kopcińskiego.

O godz. 1.30 popoł. konferencję zamknął krótkiem przemówieniem tow. Mędrzak.

Na podkreślenie zasługuje fakt, iż orkiestra dęta T. U. R. z Leszczyn, oraz Chór T. U. R. z Białej uprzyjemniły obrady delegatów swemi występami.

Popołudniu wyjechał senator tow. dr. Kopciński do Andrychowa, gdzie w Domu Robotniczym wygłosił odczyt p. t.: „Z dziejów walki P. P. S. z caratem“, na który przybyła liczna rzesza robotników.

Po odczycie wystąpiła orkiestra mandolinistów T. U. R. z Andrychowa, poczem tow. Kopciński przeprowadził lustrację Oddziału.

Na drugi dzień przeprowadził tow. senator lustrację w Okręgowym Sekretarjacie w Białej, poczem wyjechał z ttow. **Piątkowskim** i **Pyszem** do Żywca, gdzie w lokalu własnym zebrali się umundurowani TURowcy z Browaru Wieprz-Żywiec, Sporysza i Żywca-Zabłocia.

Konferencję zagajił tow. dr. Okuljar, zaczem TURowcy z Browaru Wieprz-Żywiec odśpiewali „Hymn Młodzieży Robotniczej“.

W głębokich, nacechowanych szczerą miłością TURa słowach wygłosił tow. senator Kopciński odczyt o znaczeniu wychowania nowego człowieka. (Oklaski).

W krótkich i lapidarnych słowach przedstawił ruch oświatowy w pow. żywieckim tow. Piątkowski, wzywając zebranych do intenzywnej pracy i rozszerzania idei TURowej po wszystkich wsiach pow. żywieckiego.

W imieniu Oddziału T. U. R. Sporysz przemówił jeszcze krótko tow. Kania Andrzej, poczem konferencję o godz. 8 wieczór zakończono.

Wieczorem o godz. 11 wyjechał żegnany przez ttow. Piątkowskiego i Pysza tow. senator dr. Kopciński do Warszawy.

Miłego gościa pragnęlibyśmy u siebie ujrzeć czemprędzej i sądzimy, że skorzysta ze sposobności urlopowej, by nasze Oddziały mógł w lecie przynajmniej w ciągu dwóch tygodni odwiedzić.

Komisarskie rządy w Kasie Chorych w Żywcu.

Przybyła do Żywca w połowie października 1929 r. taka sobie Prystorowa komisarzyna nazwiskiem Pańkowski i usadowiła się wygodnie na koszt ubezpieczonych w Kasie Chorych.

Nie zajmowalibyśmy się tą mało interesującą osóbką, gdyby nie postępowanie jego, które zaczyna wyglądać na prowokację w stosunku do zorganizowanej klasowo i politycznie w P. P. S. klasy robotniczej pow. żywieckiego.

Weźmiemy po kolei „kwiatki“ komisarskich rządów Pańkowskiego w Żywcu.

1) Odmawia zwrotu należności za bilet kolejowy dla członków ich rodzin, którzy zostają przeznaczeni do dentystów celem leczenia zębów. Dawniej sprawa ta należała do kompetencji naczelnego lekarza i z reguły ubezpieczony otrzymywał zwrot kosztów podróży.

2) Wogóle co do zębów p. komisarzyna wyprawia przedziwne „brewerje“. Sądzi on widocznie, że robotnik, nie mając 10 i więcej zębów, spokojnie się bez nich obejdzie, bo i tak nie ma co zjeść dzięki rządom sanacyjnym i dlatego odmawia członkom prawo do uzyskania od dentysty sztucznej szczęki.

3) Za rządów komisarskich znajduje się w Bystrej w sanatorjum zaledwie 2-ch członków, podczas gdy za istnienia Zarządu było ich tam 13.

Żonie werkmistrza Drabiny z Lechji odmówił prawa wyjazdu do Sanatorjum w Bystrej, wobec czego wymieniona wniosła odwołanie do Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie, lecz do dziśdnia odpowiedzi nie otrzymała. Ano wart Ochmann Pańkowskiego i naodwrót.

Poszkodowana zmuszoną była do wyjazdu na swój koszt.

4) Za furmankę, jeżeli ją ktoś np. z Lipowej wynajął, by będąc chorym mógł nią do lekarza przyjechać płacił Zarząd za 18 km. 10 zł., tymczasem komisarz zredukował tę kwotę do 4.50 zł. Żaden furman za tę kwotę chorego do Żywca nie zawiezie.

5) Na mieszkanie zajął dla siebie komisarz Pańkowski salę posiedzeń i boczną w Kasie Chorych.

Urządzenie sali, jak np. stoły suknem nakryte mieszczą się na strychu, gdzie na rozkaz komisarza je wyrzucono. Tak się gospodaruje majątkiem Kasy Chorych, a więc i ubezpieczonych.

6) Ciekawiśmy, ile sobie złotych miesięcznie komisarz Pańkowski policzy za te wątpliwej wartości „trudy“.

O jego stosunku do P. P. S. napiszemy drugim razem.

KALENDARZ ŚCIENNY
Wyzwolenia Społecznego

STYCZEŃ	LUTY	MARZEC	KWIECIEŃ	MAJ	CZERWIEC
1 Ś **Nowy Rok 1930**	1 S Ignacego b.	1 S Albina b.	1 W Hugona	1 C **Święto Robotn.**	1 N Nikodema
2 C Makarego Op.	2 N **N. P. M. Gromn.**	2 N Symplicjusza	2 Ś Franciszka z P.	2 P Zygmunta	2 P Erazma
3 P Genowefy p.	3 P Błażeja	3 P Kunegundy	3 C Ryszarda	3 S **Konstyt. 3 Maja**	3 W Klotyldy
4 S Tytusa bisk.	4 W Weroniki p.	4 W Kazimierza	4 P Izydora	4 N Florjana	4 Ś Kwiryna
5 N Telesfora	5 Ś Agaty	5 Ś *Popielec †*	5 S Wincentego	5 P Piusa V. p.	5 C Bonifacego
6 P **Trzech Króli**	6 C Doroty p.	6 C Kolety p.	6 N Celestyna	6 W Jana w. Ol.	6 P Norberta
7 W Walentego	7 P Romualda	7 P Tomasza	7 P Hermana	7 Ś Domiceli	7 S Roberta
8 Ś Seweryna	8 S Jana z Malty	8 S Jana Bożego	8 W Djonizego	8 C Stanisława b.	8 N **Zielone święta**
9 C Marcjanny	9 N Apolonji	9 N Franciszka	9 Ś Marji Egip.	9 P Grzegorza	9 P **P. Zielonych św.**
10 P Pawła pust.	10 P Scholastyki	10 P 40 Męczenników	10 C Ezechiela	10 S Izydora R.	10 W Małgorzaty
11 S Higinjusza	11 W Łucjana	11 W Konstantego	11 P Leona p.	11 N Beatr. Adw.	11 Ś Barnaby
12 N Honoraty	12 Ś Eulalji	12 Ś Grzegorza	12 S Juljusza p.	12 P Pankracego	12 C Jan bisk.
13 P Hilarego	13 C Katarzyny	13 C Rozyny	13 N Justyny m.	13 W Serwacego	13 P Antoniego
14 W Feliksa z N.	14 P Walentego.	14 P Matyldy	14 P Walerjana	14 Ś Bonifacego	14 S Bazylego
15 Ś Maura	15 S Faustyna	15 S Longina	15 W Ludwiny	15 C Zofji	15 N Swiętej Trójcy
16 C Marcelego	16 N Juljanny	16 N Lubina	16 Ś Lamberta	16 P Jana N.	16 P Benona
17 P Antoniego p.	17 P Konstancji	17 P Gertrudy	17 C Rudolfa *W. C.*	17 S Paschalisa	17 W Adolfa
18 S Pryski p.	18 W Flawjana	18 W Edwarda	18 P Apolonjusza *W. P.*	18 N † Feliksa	18 Ś Marka
19 N Ferdynanda	19 Ś Konrada p.	19 Ś Józefa Obl.	19 S Emmy *W. S.*	19 P Piotra Kel.	19 C **Boże Ciało**
20 P Imienia Jezus	20 C Nicefora	20 C Joachima	20 N **Wielkanoc**	20 W Bernarda	20 P Sylverjusza
21 W Agnieszki p.	21 P Eleonory	21 P Benedykta	21 P **Pon. Wielkan.**	21 Ś Heleny	21 S Alojzego G.
22 Ś Wincentego	22 S K. św. Piotra	22 S 7 b. N. M. P.	22 W Sotera i Kaja	22 C Julji, Emila	22 N Paulina b.
23 C Zaśl. N. P. M.	23 N Romany p.	23 N Wiktora m.	23 Ś Wojciecha	23 P Dezyderj.	23 P Wandy
24 P Tymoteusza	24 P Macieja	24 P Gabrjela	24 C Jerzego	24 S Joanny wd.	24 W Jana Chrzc.
25 S N. ś. Pawła	25 W Anastazji	25 W Zwiast. NMP. †	25 P Marka Ew.	25 N Urbana pap.	25 Ś Prospera
26 N Polikarpa	26 Ś Wiktora	26 Ś Emanuela	26 S Kleta, Bazyl.	26 P Filipa	26 C Jana i Paw.
27 P Jana Złotoust.	27 C Aleksandra	27 C Ruperta	27 N Peregryna	27 W Jana pap.	27 P Władysława
28 W Karola W.	28 P Leandra	28 P Sykstusa	28 P Witalisa	28 Ś Wilhelma	28 S Leona II., pap.
29 Ś Franciszka		29 S Cyryla	29 W Piotra m.	29 C **Wniebow. P.**	29 N **Piotra i Pawła**
30 C Martyny p.		30 N Walerego	30 Ś Katarzyny	30 P Feliksa	30 P Emilji
31 P Piotra Nol.		31 P Balbiny		31 S Anieli	

1 · 9 · 3 · 0

LIPIEC	SIERPIEŃ	WRZESIEŃ	PAŹDZIERNIK	LISTOPAD	GRUDZIEŃ
1 W Teobalda	1 P Piotra	1 P Idziego	1 Ś Remigjusza	1 S **Wszystkich Św.**	1 P Eligjusza
2 Ś Naw. N. P. M.	2 S N. P. M. An.	2 W Justa bisk.	2 C Aniołów Stróżów	2 N Dzień zad.	2 W Babjanny
3 C Alfreda	3 N Zn. św. Szczep.	3 Ś Bronisławy	3 P Kandyda	3 P Huberta	3 Ś Franciszka
4 P Józefa Kal.	4 P Dominika	4 C Rozalji	4 S Franciszka	4 W Karola Bor.	4 C Barbary
5 S Filomeny	5 W NMP. Snieżnej	5 P Wawrzyńca	5 N Placyda m.	5 Ś Elżbiety	5 P Sabby
6 N Izajasza	6 Ś Przemien. P.	6 S Zacharjusza	6 P Brunona	6 C Leonarda	6 S Mikołaja
7 P Pulcherji	7 C Kajetana	7 N Reginy p.	7 W Justyny p.	7 P Herkulana	7 N Ambrożego 2 Adw.
8 W Elżbiety	8 P Cyrjaka	8 P Nar. N. P. M.	8 Ś Brygidy	8 S Bohdana	8 P **Niepok. P. P. M.**
9 Ś Cyryla b.	9 S Romana	9 W Gorgoniusza	9 C Wincentego	9 N Teodora m.	9 W Leokadji
10 C Amalji	10 N Wawrzyńca	10 Ś Mikołaja	10 P Franciszka B.	10 P Andrzeja	10 Ś N. P. M. Loret.
11 P Olgi, Pelagji	11 P Zuzanny P.	11 C Prota	11 S Placydy	11 W Marcina b.	11 C Damazego
12 S Henryka	12 W Klary	12 P Gwidona	12 N Maksymiljana	12 Ś Marcina p., 5 braci	12 P Aleksandra
13 N Małgorzaty	13 Ś Hipolita	13 S Tobiasza	13 P Edwarda	13 C Stan. Kostki	13 S Łucji i Otylji
14 P Jana z D.	14 C Euzebjusza	14 N Krzyża †	14 W Kaliksta	14 P Józefata	14 N Nikarego 3 Adwentu
15 W Rozesł. Apost.	15 P **Wnieb. N. P. M.**	15 P Nikodema	15 Ś Jadwigi	15 S Leopolda	15 P Euzebjusza
16 Ś N. P. M. Szk.	16 S Jacka, Rocha	16 W Ludwiki	16 C Gawła	16 N Otmara	16 W Adelajdy
17 C Aleksego	17 N Liberta b.	17 Ś Lamberta	17 P Lucyny	17 P Salomei	17 Ś Łazarza b.
18 P Szymona	18 P Heleny kr.	18 C Tomasza	18 S Łukasza ew.	18 W Ottona op.	18 C Gracjana
19 S Wincentego	19 W Ludwika	19 P Januarjusza † S. d.	19 N Piotra z Al.	19 Ś Elżbiety K.	19 P Nemezjusza
20 N Eljasza †	20 Ś Stefana	20 S Eustachego	20 P Felicjana	20 C Feliksa	20 S Teofila †
21 P Praksedy	21 C Joanny	21 N Mateusza	21 W Urszuli	21 P Ofiar. N. P. M.	21 N Tomasza † 4 Adw.
22 W Marji Magd.	22 P Tymoteusza	22 P Maurycego	22 Ś Korduli	22 S Cecylji m.	22 P Zenona
23 Ś Apolinarego	23 S Filipa	23 W Tekli	23 C Jana Kap.	23 N Klemensa	23 W Wiktorji
24 C Krystyny	24 N Bartłomieja	24 Ś Gerarda b.	24 P Rafała	24 P Jana od K., Emilji	24 Ś Adama i Ewy †
25 P Jakóba Ap.	25 P Ludwika kr.	25 C Władysław	25 S Jana Kant.	25 W Katarzyny	25 C **Boże Narodzenie**
26 S Anny M.	26 W Zefiryny	26 P Cyprjana	26 N Ewerysta	26 Ś Konrada	26 P **Szczepana m.**
27 N Natalji	27 Ś Przen. św. Krz.	27 S Kosmy	27 P Sabiny	27 C Wirgiljusza	27 S Jana Ew.
28 P Innocentego	28 C Augustyna	28 N Wacława	28 W Szymona i Tad.	28 P Krescentego	28 N Młodziank. M. M.
29 W Marty	29 P Ścięc. św. Jana	29 P Michała. Arch.	29 Ś Narcyza b.	29 S Saturnina	29 P Tomasza
30 Ś Abdona	30 S Róży z L.	30 W Hieronima	30 C Klaudjusza	30 N Andrzeja 1 Adwentu	30 W Dawida kr.
31 C Ignacego	31 N Rajmunda		31 P Wolfgang b. †		31 Ś Sylwestra

Do wszystkich Czytelniczek i Czytelników „Wyzwolenia Społecznego"!

Trzynasty rok — oto wielomówiąca cyfra — odkąd „Wyzwolenie Społeczne" zaczęło wychodzić, podejmując walkę **w obronie praw robotnika i chłopa małorolnego.**

W walce tej wytrwaliśmy i prowadzić ją będziemy aż do zupełnego zwycięstwa.

Nie wszystkim wiadomem jest wśród jakich ciężkich warunków materjalnych walka ta prowadzoną była. Wymagała ona wielkiej ofiarności i samozaparcia się tak ze strony Wydawnictwa, jak i ze strony Redakcji.

Za ery wzmożonego teroru sanacyjnego, jakim był rok 1929

„Wyzwolenie Społeczne"

ulegało **ustawicznym konfiskatom,** które naraziły pismo nasze na **olbrzymie straty.** Konfiskaty te stosowano w myśl ogólnie znanego przysłowia: „Prawda w oczy kole".

Wtedy, kiedy pisma sanacyjne, przeznaczone do ogłupiania ludu, zdobiono na przynętę ilustracjami galówek i parad różnych dostojników, wówczas jedyną ozdobą, jedyną ilustracją robotniczych pism socjalistycznych, a więc i **„Wyzwolenia Społecznego"** były

białe plamy,

powstałe dzięki „troskliwości" cenzora.

Wszelkimi możliwymi środkami usiłowano zdusić

wolne słowo,

by na gruzach jego zatryumfować mógł fałsz, obłuda i kłamstwo.

Usiłowania wrogów spełzły na niczem! W ogniu walki zahartowała się prasa socjalistyczna!

„Wyzwolenie Społeczne" tak jak dawniej, stoi dziś jak granitowa skała na straży praw ludu pracującego!

W skałę tę biją raz po raz fale wściekłości i złośliwości możnych tego świata, pienią się zasuszone półgłówki mamutów biurokratycznych, lecz nic nie wskórają!

„Wyzwolenie Społeczne"

nie może jednak bez pomocy robotników i chłopów małorolnych walki tej prowadzić, bo pochodzi z krwi i kości ludu roboczego.

Każdy robotnik, chłop małorolny i pracownik umysłowy powinien pamiętać, że

„Wyzwolenie Społeczne"

broni jego interesów zawodowych, walczy o lepszy byt wszystkich ludzi pracy, usuwa mroki ciemnoty klerykalnej, piętnuje wszelkie nieprawości świata burżuazyjnego, głosi naukę nowego Jutra — Socjalizmu.

Wszyscy ludzie pracy niechaj zobowiążą się, że będą:

„Wyzwolenie Społeczne"

prenumerować,
rozszerzać i kolportować wśród znajomych,
wpłacać regularnie prenumeratę i za kolportaż,
zbierać wszędzie na „Fundusz prasowy",
bojkotować gazety burżuazyjne i klerykalne.

Jeżeli te zasady każdy człowiek pracy przestrzegać będzie, to wówczas **„Wyzwolenie Społeczne" stanie się gazetą wielką i potężną!**

Redakcja i Administracja
„WYZWOLENIA SPOŁECZNEGO"
Biała, ul. Komorowicka 4.

O. K. R. P. P. S. w Białej.

Zaznaczamy tylko teraz z naciskiem, że Żywiec, to nie Nowy Targ, a klasa robotnicza pow. żywieckiego już nie takich jak p. Pańkowski „rycerzy“ moresu nauczyła.

———

Votum nieufności marszałkowi Senatu Szymańskiemu.

W poniedziałek o 4 popoł. rozpoczęło się posiedzenie Senatu. Marszałek Szymański po odczytaniu wpływów poświęcił wspomnienia żałobne marszałkowi Sejmu czteroletniego Małachowskiemu i Clemenceau oraz zmarłym senatorom tow. Englischowi, ks. Londzinowi i ks. Albrechtowi.

Nowi senatorzy: tow. **dr. Daniel Gross** oraz Branowska i Dudek złożyli ślubowanie.

Przystąpiono do porządku dziennego. Marszałek zawiadamia o przesłaniu przez Sejm projektów ustaw, których **termin uchwalenia przez Senat upłynął.** Wobec sprzecznych zapatrywań na tę sprawę, marszałek przekazał ją komisji regulaminowo-prawniczej.

Sen. **Januszewski** (Wyzwolenie) sprzeciwia się tej interpretacji marszałka, gdyż Sejm już przesłał te ustawy rządowi do ogłoszenia i zgłasza odpowiedni wniosek.

Nad wnioskiem sen. Januszewskiego rozwinęła się dyskusja.

Członkowie klubu B. B. sprzeciwili się wnioskowi sen. Januszewskiego.

W wyniku dyskusji marsz. Szymański oświadczył, że **wniosku** sen. Januszewskiego **pod głosowanie nie podda.**

Wskutek tego stanowiska marszałka sen. Erdman (Piast) wraz z członkami swego klubu zgłosił

wotum nieufności dla marszałka Szymańskiego.

Wniosek ten będzie poparty przez kluby lewicowe i rozważany na następnem posiedzeniu Senatu.

Nie wiemy czy marszałek Szymański fakt ten zaliczy do objawów „powszechnej radości życia“.

———

Co się dzieje zagranicą?

Postępy socjalizmu.

W NIEMCZECH.

Partja socjalistyczna Niemiec urządziła niedawno — jak corocznie — wielką akcję propagandową, która dała bardzo dodatnie wyniki. Partja pozyskała **75.521** nowych członków, w tem **15.544** kobiet. Organizując ten tydzień propagandowy, Partja postawiła sobie za cel osiągnięcie pierwszego **miljona** członków, co prawdopodobnie powiodło się.

Prasa socjalistyczna zdobyła **74.000** nowych abonentów, przyczem cyfra ta nie jest dokładna, albowiem wiele wielkich pism socjalistycznych nie podało jeszcze dokładnych wyników akcji propagandowej.

Warto zaznaczyć, że w Berlinie socjaliści zyskali **7.078** nowych członków, mimo szalonych ataków, na jakie wystawiona jest organizacja stołeczna ze strony reakcji i komunistów. Berlin w ten sposób stanął na czele wszystkich organizacji partyjnych w kraju; po Berlinie najwięcej zyskał Hanower, gdyż **5.813** nowych członków.

W HOLANDJI.

Partja socjalistyczna Holandji wykazuje od końca września 1928 do końca września 1929 przyrost 7.897 nowych członków. W tym samym okresie poprzedniego roku przyrost wynosił 7.226 członków. W końcu r. b. liczba członków Partji przekroczy cyfrę **60 tysięcy.**

Redakcja dziennika „Het Volk“ pisze, że w ostatnich kilku latach liczba abonentów tego centralnego organu, jakoteż drugiego dziennika rotterdamskiego „Vorwaarts“, wzrosła o dziesiątki tysięcy, że pozatem **radjo robotnicze** (!) oddaje doskonałe usługi propagandowe ruchowi robotniczemu, że organizacja młodzieży współdziałała niezmordowanie w akcji propagandowej wespół z organizacjami sportowemi.

Związek organizacji kobiet socjalistycznych urządził akcję propagandową na rzecz swego pisma, zdobywając **3.300** nowych abonentów. Przewiduje się nową akcję propagandową jeszcze tej zimy.

W SZWAJCARJI.

Szwajcarska Partja Socjalistyczna zdobyła w r. 1928 **5.004** nowych członków, licząc ogółem **41.076** członków. Największy przyrost wykazuje kanton Zuryski i Berneński.

Partja socjalistyczna na ostatnim swym kongresie uchwaliła wysunąć poraz pierwszy kandydata socjalistycznego do Rady Związkowej, składającej się z 7 członków. Socjaliści mają prawo do dwuch członków ze względu na liczbę swych wyborców.

Jednakże partje mieszczańskie odmówiły swej zgody na socjalistycznego członka Rady. Wywołało to silne wzburzenie wśród robotników szwajcarskich. Najwymowniejszym objawem nastrojów robotniczych jest fakt, że w wyborach do rady miejskiej w Bernie socjaliści uzyskali większość. Chodziło o wybór połowy nowej rady, w której dotychczas było 40 socjalistów i 40 mieszczan. Socjaliści zdobyli jeden nowy mandat, rozporządzając w nowej radzie 41 głosami przeciw 39. W ten sposób stolica Szwajcarji jest czerwona, jak tyle innych większych stolic europejskich.

———

Korespondencje.

USTROŃ. Z ogólnej akcji wyborczej Komitetu P. P. S. Ustroń. Staraniem miejscowego Komitetu P. P. S. odbyły się dwa Zgromadzenia publiczne przedwyborcze na Polanie i w Ustroniu dnia 10 listopada br. Na zebraniu przemawiał tow. poseł Reger i Kazimierczak. Na obóch zgromadzeniach uchwalono odpowiednią rezolucję.

Dnia 24 listopada 1929 r. odbyły się wybory do Rady Gminnej w Ustroniu. Wniesionych było 6 list. Lista Nr. 1 była urzędnicza, lista Nr. 2 była wniesiona przez P. P. S.

Lista Nr. 1 (urzędnicy) wycofali listę, nie widząc widoków na zdobycie mandatu. Sanacja u nas nadobrze zbankrutowała, dziś już nikt nie wierzy u nas w zbawienie sanacyjne, bo ci co wierzyli, to się wstydzili nawet Nr. 1, mimo że przy wyborach do Sejmu w roku 1928 byli gorliwymi zwolennikami sanacji. Ale wtenczas były dla nich czasy inne, bo kapało z tych osiem miljonów, które Rząd wydał na wybory. Do wyborów gminnych nasi przeciwnicy polityczni stanęli pod zmienionemi szyldzikami. Stare to szyldziki, tylko dla niepoznania na nowo polakierowane.

Mimo szalonej agitacji prowadzonej przez klerykałów wszystkich wyznań, którzy wmawiali wyborcom, że socjaliści nie uzyskają ani jednego mandatu, P. P. S. wyszła zwycięsko z wyborów, bo ze stuprocentowym zyskiem. Dotychczas miała trzy mandaty, a obecnie uzyskała 6 mandatów na 18 radnych gminnych.

Dnia 1 grudnia zebrał się Komitet P. P. S. i nowowybrani Radni gminni, na którem wybrano przewodniczącego i sekretarza klubu radców gminnych.

Następnie powzięto szereg uchwał, między innemi uchwalono wykluczyć dwuch członków z partji P. P. S. — Dobroczyńskiego Ernesta i Dekarligo Pawła za szkodliwą działalność podczas wyborów do gminy.

WISŁA. (Ludowcy czy okpiświaty). W ostatnim numerze „Głosu Ludu Śląskiego“ rozpisują się nasze „piastuszki“, hołdujący hasłu — Panu Bogu świeczkę i djabłu ogarek —, którzy i do Witosa się jeszcze trochę przyznają i rządowi, który Witosa od władzy przepędził, jak lokaje się wysługują, — bardzo szeroko o sałaszach górskich dla naszych górali. Powypisywali sumy złotych należące się góralom, w których nietylko nasz góral, lecz z pewnością sam redaktor się nie orjentuje. Stwierdza jednak redakcja, że górale tracą rocznie około 90.000 złotych, które niestety za lata 1928 i 1929 przepadły, z powodu, że nie było orzeczenia Komisji. Jak nam wiadomo, to w Komisji tej zasiadają także morowi ludowcy, "obrońcy“ chłopów i górali śląskich. Możeby nam tak „Głos Ludu“ zdradził, kto ponosi winę za przewleczenie sprawy? Obecnie Głos Ludu pociesza górali, że będą mogli żądać od rządu odsetek, tak jest żądać, ale czy otrzymają? Według nas, to należałoby przekazać pieniądze na cel, na który są przeznaczone, lecz brak tutaj ustawy o spółkach pastwiskowych, którą — jak „Głos Ludu“ pisze— ma uchwalić Sejm śląski. Tak jest, Sejm śląski dawnoby był załatwił tę właśnie ustawę, gdyby mu pozwolono pracować. Lecz czy sobie czytelnicy „Głosu Ludu“ przypominają, jak to p. Szuścik walił jak taranem w ten właśnie Sejm śląski, aż wreszcie do spółki z sanacją moralną doprowadził do rozwiązania Sejmu, zanim załatwione zostały ważne dla chłopów i robotników śląskich ustawy. Lecz p. Szuścik przewiduje znowu wybory do Sejmu śląskiego, przeto zaczyna się znowu afiszować ze szałasami i innemi „dobrodziejstwami dla chłopów i górali. Fatalnie się jednak składa, że zawsze sprawa szałasów staje się dla naszych ludowców ważną wtedy, gdy na górach jest najwięcej śniegu. Skończyła się jednak blaga ludowców, czego wyrazem jest ostatnie głosowanie przy wyborach gminnych w Wiśle.

Zawiedziony.

WISŁA. Pan nadleśniczy inż. Buchta radzi robotnikom „inną“ organizację. Tak, nie podobają się temu panu Klasowe Związki Zawodowe. Wolałby on pono tak zwane „chrześcijańskie związki“. Nie mamy nic przeciw temu, aby p. Buchta należał do spółki ks. Grim-Bramowska, lecz niechaj nie miesza się do spraw czysto robotniczych, tak jak to robotnicy dotychczas nie mieszali się do spraw pp. Nadleśniczych. Jeżeli jednak p. Buchta koniecznie chce, to będziemy także pokazywać obrazki z tej galerji.

———

Nieco humoru.

Dwóch pijanych przechodzi ulicą, wykrzykując głośno. Zbliża się do nich posterunkowy i mówi:

— Czy nie moglibyście się trochę ciszej zachowywać, gdy wracacie tak późną porą do domu...

— Całkiem słusznie, panie komendancie... Ale my jeszcze nie wracamy do domu...

* * *

Wyjaśnił.

— Kuba, na co Pan Bóg stworzył kartofle?

— Ano, chyba na to, żeby i biedny człowiek miał kogo ze skóry łupić.

* * *

— Jakie imię dacie synkowi?

— Myślimy dać mu imię: Aleksander.

— Ej, nie! To imię wydaje mi się stosowne tylko dla starszych i dla dorosłych, nie dla dziecka.

* * *

Sędzia: Jesteście oskarżeni o kradzież 100 złotych. Czy życzycie sobie adwokata?

Oskarżony: Nie, panie sędzio: życzyłbym sobie raczej zatrzymać tych 100 złotych.

———

Podziękowanie.

P. T. Tramwajarzom z Bielska za złożoną kwotę 50 zł. zamiast wieńca, Milicji Robotniczej, T. U. R. Oddziałowi Leszczyny i jego orkiestrze, oraz wszystkim P. T. uczestnikom, którzy wzięli udział w pogrzebie ś. p. mego męża Kasperka Antoniego składam serdeczne podziękowanie

wdowa Julja Kasperkowa.

Nadesłane.

Ogłoszenie.

Wzywa się wszystkich wierzycieli Kasy sierocej Sądu grodzkiego w Białej, którzy uzyskali pełnoletność, a zwaloryzowanych kapitałów pupilarnych dotąd nie pobrali, aby w dnie piątkowe najdalej do 31 stycznia 1930 swoje odprawy pupilarne podjęli. Po upływie tego terminu odprawy pupilarne zostaną przeniesione do depozytów sądowych.

Biała, 7 listopada 1929 r.

Sąd grodzki, Oddział I.

Pacjenci „Domu Zdrowia“ w Bystrej,

wyrażają szczery żal z powodu wyjazdu Dra Tkaczowa i żegnając Go, proszą o przyjęcie wyrazów uznania za Jego troskliwą opiekę i serdecznego przywiązania, które sobie zjednał życzliwem postępowaniem i troską o chorych.

Piąty Walny Zjazd Związku Teatrów Ludowych w Warszawie

odbędzie się w dniu 2 lutego 1930 roku. Program zjazdu obejmuje między innemi sprawozdanie z dziesięciolecia istnienia Związku, pokazy i referaty z dziedziny teatru ludowego w Polsce, oraz cały szereg doniosłych zagadnień z dziedziny kultury teatralnej na wsi i w mieście. Zjazd zapowiada się bardzo liczny, co tłumaczyć należy tem, że coraz większe rzesze interesują się teatrem ludowym. Uczestnicy korzystać będą z zniżki kolejowej. Bliższe informacje oraz szczegółowy program wraz z kartą uczestnictwa wysyła na żądanie Związek Teatrów Ludowych w Warszawie, ul. Tamka 1.

OGŁOSZENIA.

POWIATOWA KASA CHORYCH NA POWIAT WADOWICKI W ANDRYCHOWIE.

L. 3840/29. Andrychów, dn. 23 grudnia 1929.

OGŁOSZENIE.

Zgodnie z przepisami §§ 36, 37, 38, 41, 52 i 57 Rozporządzenia Pana Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 marca 1926 r. Dz. Ust. Rzpp. Nr. 44, poz. 273 podaje się do wiadomości, że na posiedzeniu Rady Kasy w dniu 22 grudnia 1929 r. Komisja Wyborcza ustaliła następujący wynik wyborów do Zarządu Powiatowej Kasy Chorych na powiat wadowicki w Andrychowie (wybory uzupełniające):

Z grupy ubezpieczonych z listy Nr. 1

członkami Zarządu:

1. Franciszek Marcak, robotnik firmy Bracia Czeczowiczka w Andrychowie.
2. Zielińska Antonina, robotnica firmy Bracia Czeczowiczka w Andrychowie.

zastępcami członków Zarządu:

1. Krystjan Franciszek, murarz firmy Br. Czeczowiczka w Andrychowie.
2. Chmiel Stanisław, tkacz firmy Bracia Czeczowiczka w Andrychowie.

Wobec zgłoszenia jednej listy kandydatów głosowanie nie odbyło się.

z grupy pracodawców z listy Nr. 2

członkiem Zarządu:

1. Sordyl Władysław, budowniczy w Andrychowie.

zastępcą członka Zarządu:

1. Rupik Władysław, majster stolarski w Wieprzu.

Lista kandydatów Nr. 3 unieważniona.

W przeciągu 2-ch tygodni od dnia ogłoszenia wyników wyboru, **wyborcy mają prawo** wnieść na ręce Zarządu Kasy do Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie protest **przeciw ważności wyborów.** Protest winien być podpisany własnoręcznie z analogicznem zastosowaniem ustępu 2 § 14 przynajmniej przez 3-ch członków Rady Kasy.

Dyrektor Kasy: (—) **K. Sokołowski.** Przewodniczący Zarządu: (—) **Franciszek Marcak.**

POWIATOWA KASA CHORYCH w BIAŁEJ.

Dyżury lekarskie

w niedziele i święta
w miesiącu stycznia 1930.

W niedzielę, dnia 5 stycznia:
Dr. Skibelski, Biała, ul. Główna 28, Nr. tel. 2662.

W poniedziałek, dnia 6 stycznia:
Dr. Guttenberg w Bielsku, Mickiewicza 16, Tel. Nr. 2480.

W niedzielę, dnia 12 stycznia:
Dr. Gerstenfeld w Białej, Główna 21, tel. Nr. 2726.

W niedzielę, dnia 19 stycznia:
Dr. Gross w Białej, ul. Hettwerowej (budynek Pow. Kasy Chorych, tel. 1891.

W niedzielę, dnia 28 stycznia:
Dr. Guttenberg w Bielsku, Mickiewicza 16, tel. 2480.

Dyżury lekarskie rozpoczynają się w niedziele i święta rano o godz 7-mej i trwają do godz. 7-mej rano dnia następnego.

Ubezpieczeni w razie nagłego wypadku winni wezwać do chorego lekarza dyżurnego.

Nr. telefonu Kasy Chorych 1890.

ZGUBIONO książkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Stanisławów na nazwisko Władysław Kral, urodzony w 1904 r. w Sopotni Małej p. Żywiec. Książeczkę tą unieważnia się.

Redaktor odpowiedzialny Ernest Rozmus w Białej. — Drukiem Gustawa Jenknera w Bielsku.